

udenfor Mulighedens Grænser, at de kan komme ind i det økonomiske Liv. Det er en stor Misforstaaelse at tro, at man, fordi man ikke har nogen Eksamen, forstaar sig bedre paa Tingene — man bliver ikke et Fæ, fordi man har faaet en Eksamen. Man *kan* blive det, fordi man kan overvurdere sig selv, det har vi jo set mange Eksempler paa, men man kan ogsaa finde Folk *uden* Eksamen, som overvurderer sig selv — det træffes i alle mulige Stænder. Dette at faa Mænd fra Erhvervslivet ind — ja, det ærede Medlem Hr. Fraenkel har altsaa Mændene, der kan; man kan imidlertid have forskellige Meninger om, hvorvidt netop de paagældende Mænd er bedst egnede dertil, men det er jo noget, vi ikke kan drøfte her. Jeg beklager, at overhovedet disse Navne er fremme netop i denne Sammenhæng.

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen gav det ærede Medlem Hr. Fraenkel Tilslutning til Udtalelserne om Diplomater af den gamle Skole. Der kan endnu være Rudimenter deraf, men det er grumme lidt. Men at give sig til at afskedige Embedsmænd, fordi de er anløbet endnu af denne bureaukratiske, diplomatiske gamle Skole, tror jeg alligevel ikke er muligt. Jeg ved ikke, om man rent juridisk kan afskedige en Mand med en saadan Begrundelse.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen brugte stærke Udtryk: „Inkonsekvensernes Konsekvens“ o. s. v. En vis Konsekvens var der jo altsaa dog i det. Jeg ønsker ikke at optage en Drøftelse derom her, men kan maaske forklare mig i Udvalget. — Man søger forgæves en Begrundelse med Hensyn til vor Stilling til det baltiske Spørgsmaal. Men vi er blevet enige om, at der er visse Begrundelser, som man ikke gerne kan give offentligt, men helst maa give i Udvalget, fordi de kan være af personlig Art. Hvis det ønskes, skal jeg gerne gøre det.

Saa var der Raadgiveren i Folkeret. Efter Loven har vi en saadan, og han er altsaa i den og den Lønningsklasse og med de og de Tillæg. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Holger Andersen sagde, at det Tillæg, man i sin Tid gav Raadgiveren og Arkivaren, kaldtes den Gang et Bevægelsestillæg og ikke et Hjemmetillæg. Det er et Udtryk, der først er brugt i denne og forrige Maaned, Hjemmetillæg i Stedet for Bevægelsestillæg, Udetillæg i Stedet for Opholdstillæg. Man mener, de Udtryk svarer mere til det virkelige. Nu har man altsaa denne Raadgiver i Folkeret, denne Embedsmand, der har denne

Løn. Der bliver sagt, at man ogsaa har spurgt andre. Ja, man har en Gang spurgt Professor Johs. Jørgensen om det grønlandske Spørgsmaal, hvori han særlig er Ekspert; og hvorfor saa ikke gøre det? Men Raadgiveren i Folkeret, Hr. Cohn, giver stadig Svar, er stadig til Raadighed, vi har netop en Raadgiver i Folkeret, som de har det rundt omkring i de andre Lande. Maaske burde man i sin Tid være blevet enig om, at der ikke skulde være en saadan særlig Embedsmand, men at en Universitetsprofessor ved Siden af sin Professorgerning kunde være Raadgiver i Folkeret. Men hvis vi nu nedlægger dette Embede, maa man give den nuværende Embedsmand Ventepenge og Pension og saa endda have en anden ved Siden af, og det bliver ikke godt ud fra Besparelsessynspunktet. Da endvidere Udenrigsministeriet sætter den nuværende Raadgiver i Folkeret overordentlig højt, ønsker Ministeriet ikke for Tiden, at Embedet nedlægges, men naar det en Gang bliver ledigt, kan man jo gaa over til den anden Ordning.

Hvad angaar Arkivarens Bevægelsestillæg eller altsaa Hjemmetillæg, maa jeg sige, at det er Rigsdagen, der har handlet saaledes i 1925. Gennem Finansudvalget kom det ind paa Normeringsloven, hvor det nu er. Der var vist ikke mange af Rigsdagens Medlemmer, der vidste det, men saadan er det altsaa sket, man har selv været ude om det, og man kan ikke nu tage dette Tillæg fra dem, naar man lige har givet dem det; det vilde betyde en Usikkerhed, som man ikke kan byde vore Tjenestemænd.

Naar der tales om, at det baltiske Problem forsømmes, vil jeg gøre opmærksom paa, at der ikke er noget Land i Europa, der er saa rigt repræsenteret som netop Danmark i Baltien. Ikke et eneste. Vi har ganske vist ikke noget Gesandtskab, men vi har Konsulater, og en Del af dem, som lægger saa stærk Vægt paa den økonomiske Side af Udenrigstjenesten, mener netop, at Konsuler er at foretrække for Gesandter. Vi har altsaa under Gesandtskabet i Helsingfors lagt Konsulaterne og har en Repræsentation baade i Reval, Riga og Kovno.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser, blandt andet om Traktatkommissionen, vil jeg gøre opmærksom paa, at der er her foretaget en meget stærk Indskrænkning og vil fremdeles blive foretaget Indskrænkning. Det glædede mig meget, at det ærede Medlem udtalte sig